

til den 1. Maj og den 1. November, saaledes, at Udskrivningen kan finde Sted den 15. April og den 15. Oktober. Det hænder dog, at man i Skolekommissionerne møder et Ønske, som kan være mere eller mindre begrundet, om, at Udskrivningen finder Sted samtidig med Barnets Konfirmation. Jeg ved godt, at det vel egentlig var Tanken med Loven at adskille Konfirmationen og Udskrivningen, for at det skulde ses klart, at de to Ting ikke havde noget med hinanden at gøre, men een Ting er en Lov, og en anden Ting er Livet, og jeg tror, at det viser sig i Virkeligheden, at naar Børnene bliver konfirmeret i April og Oktober — det er jo gerne i de to Maaneder, Konfirmationen finder Sted —, løsner Konfirmationen og den Fest, som er knyttet til den, Baandet mellem Børnene og Skolen. Jeg tvivler egentlig meget om, at Børnene har noget større Udbytte af, at Udskrivningen saa bestemt knyttes til 1. Maj og 1. November, hvilket altsaa senere er blevet fortolket som midt i Oktober og midt i April. Jeg tror, det var rigtigt, om Skolekommissionerne fik en vis Myndighed til, hvor Forholdene taler derfor — og det gør de undertiden —, at kunne benytte en endnu lempeligere Fortolkning.

Endnu vil jeg angaaende Folkeskolevæsenet gerne berøre Feriekursus for Lærere. Jeg har lagt Mærke til, at disse Kursus i de senere Aar gerne har strakt sig noget længere end Skoleferien. Det har haft ikke saa faa Ulemper, navnlig for Steder med et større Skolevæsen, der har en Del Lærere inde paa disse Kursus. Jeg tænker her ikke saa meget paa Bekostningen ved at lønne Vikarer, det kan jo ikke blive til store Penge, men stundom kan det ligefrem være umuligt ved et større Skolevæsen at skaffe de fornødne Vikarer til de faa Dage, naar man ikke senere har Brug for dem. Jeg vil derfor gerne henstille, om Feriekursus'ene ikke kunde holdes saa nogenlunde indenfor den Tid, hvori Folkeskolens Ferier falder.

Der er dernæst en lille Sag, som hænger sammen med Finanslovsforslaget fra i Fjor, og hvor jeg tror, der er indløbet enten en Misforstaaelse eller en lille Fejl. Jeg tænker her paa de Forhandlinger, der fandt Sted om Folkebibliotekssagen. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at Tanken med de Aftaler, der fandt Sted mellem den daværende Kultusminister, Finansudvalget og den nedsatte Kommission, var den, at Folkebibliotekssagen skulde ordnes saaledes, at Statsbiblioteket i Aar-

hus indgik som et Led i hele denne Ordning. Hvordan det nu er gaaet eller ikke gaaet, skal jeg ikke kunne sige noget bestemt om; men jeg har i alt Fald en meget bestemt Følelse af, at det, der oprindeligt var Meningen med disse Aftaler, ikke er blevet opfyldt. Ulykken er dog i og for sig ikke saa stor; det, der ikke blev naaet i Fjor, kan jo naas ad Aare. Jeg haaber, at den højtærede Kultusminister vil være behjælpelig med, at Sagen kan komme ind i den Gænge, som det oprindeligt var baade Ministeriets og Lovgivningsmagtens Mening, at den skulde ind i. Jeg tror ogsaa, det vil være til Gavn for Bibliotekssagen.

Til den højtærede Forsvarsminister vil jeg gerne henvende en lille Bemærkning om stedlige Forhold. Den højtærede Minister har jo egentlig gode Kaar. For ham er der, som vi gentagende har hørt, ikke noget Hul i Nordfronten. I det hele synes han jo at arbejde under overordentlig fredelige Vilkaar. Og da han saa rimeligvis har god Tid og maaske kan tænke paa andre Ting, vil jeg gerne gøre ham opmærksom paa, at der ved Omordningen af Hærforholdene vistnok er begaaet en Uret mod Regimentssadelmagerne. De har faaet et meget stort Arbejde, større, tror jeg, end de kan overkomme. I alt Fald ser det saadan ud efter de Oplysninger, man har meddelt mig — jeg har selvfølgelig ikke paa egen Foranledning undersøgt denne Sag. Jeg tror, der er sket disse Folk Uret, og jeg vil henstille, at den højtærede Forsvarsminister under disse fredelige Forhold tænker en lille Smule paa dette Spørgsmaal.

Jeg skal dernæst vende mig til et Emne, der vedrører den højtærede Udenrigsminister. Det drejer sig om et Par Begivenheder, der har fundet Sted i Sommer, og om hvilke man vel kan sige, at de har fundet Sted dels her i Landet, dels i Udlandet, men som i alt Fald vedkommer os som Folk i højeste Grad. Det er de to Begivenheder, der er knyttede til Landraaden i Sønderborg. Et Selskab fra Fredericia havde i Juni Maaned lejet et Dampskib, „Carl Hansen“, til en Lysttur til Sønderborg; men Selskabet fik en noget vanskelig Rejse. Da Skibet kom til Sønderborg, var det ikke muligt at komme til at lægge til Land; der var udstedt Forbud derimod, og Skibet med Selskabet maatte derfor vende tilbage, uden at Turen havde faaet det planmæssige Forløb. Det er i og for sig ret opsigtsvækkende,